

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010872
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117010872.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému T. J., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.10.2017, sp. zn. 15T/37/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.03.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného T. J., nar. XX.XX.XXXX v O., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný T. J. uznaný za vinného z prečinu prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, že

hoci mu bola príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Trnava dňa 15.02.2016 uložená bloková pokuta evidenčné číslo bloku 12056110 vo výške 30,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 0T/48/2016 zo dňa 27.04.2016, právoplatným dňa 27.04.2016 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

dňa 03.11.2016 v čase okolo 19.00 hod. na Kollárovej ulici v Trnave v OC City Aréna v predajni Billa odcudzil v oddelení liehovín z predajného regálu 4 ks fliaš vodky zn.: Goral, každú v objeme 0,7 l v celkovej hodnote 51,96 Eur, tieto si vložil do vnútra svojho batohu, pričom pri pokladni zaplatil iba za balík čipsov a balík žuvačiek, za tovar ukrytý v batohu nezaplatil a cez pokladničnú zónu prešiel bez jeho zaplatenia, následne bol však zastavený pracovníkom SBS služby, ktorému sa ku krádeži priznal, čím spoločnosti BILLA s.r.o. so sídlom Bratislava, Bajkalská č. 19/A, IČO: 31 347 037 spôsobil škodu vo výške 51,96 Eur, odcudzený tovar však bol nepoškodený vrátený do predajne.

Za to bol obžalovaný podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 94 až 97.

V odôvodnení súd I. stupňa uviedol, že obžalovaný po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku ako aj dôsledkoch, ktoré takéto vyhlásenia so sebou spája po porade so svojim obhajcom urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne postupoval okresný súd primerane podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písm. c/,

písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému celkom 5 otázok, pričom obžalovaný na každú otázku odpovedal kladne. Následne okresný súd vyhlásil podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a súčasne podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že ďalšie dokazovanie sa v rozsahu vyhlásenia urobeného obžalovaným nevykoná a vykoná sa len dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste pre obžalovaného a náhrade škody.

Okresný súd ďalej vykonal vo veci dokazovanie oboznámením odpisu z registra trestov obžalovaného, lustrácie v registri priestupkov, oboznámením uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/25/2014 zo dňa 21.04.2017.

Z registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento má vykázaných v registri trestov celkom 5 záznamov.

Z lustrácie v registri priestupkov obžalovaného vyplynulo, že tento bol 4-krát priestupkovo prejednávaný a to v troch prípadoch pre priestupky proti verejnému poriadku a v jednom prípade pre priestupok proti majetku.

K uloženému trestu okresný súd uviedol, že v prípade obžalovaného nešlo o prípad kedy by súd musel uložiť obžalovanému trest odňatia slobody (mohol uložiť aj iný trest), avšak vzhľadom na odpis z registra trestov obžalovaného bol toho názoru, že iný trest než trest odňatia slobody by v prípade obžalovaného neplnil svoj účel a to z dôvodu, že obžalovaný sa v krátkom časovom slede opakovane dopúšťa prečinov krádeže pričom od spáchania tohto prečinu ho neodradili nielen jeho predchádzajúce odsúdenia ale ani to, že vykonal trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/46/2016 zo dňa 22.02.2016, dňa 03.09.2016 a hneď po 2 mesiacoch sa dopustil ďalšieho prečinu krádeže.

Vzhľadom k uvedenému ukladal obžalovanému trest odňatia slobody a to nepodmienečný nakoľko v prípade osoby obžalovaného podmienky na uloženie trestu odňatia slobody s jeho podmienečným odkladom neboli vykonaným dokazovaním preukázané. Pokiaľ ide o výmeru 12 mesiacov bol toho názoru, že trest odňatia v tejto výmere je trestom primeraným vo vzťahu ku všetkým okolnostiam prípadu, ktoré spočívajú v osobe obžalovaného, okolnostiach, za ktorých bol trestný čin spáchaný ako aj vo vzťahu k časovým okolnostiam jeho spáchania na strane obžalovaného vo vzťahu k jeho predchádzajúcim odsúdeniam. Takto uložený trest je zároveň spôsobilým naplniť nielen individuálnu, ale aj generálnu prevenciu, keď iných páchatel'ov odradí od podobného konania.

Čo sa týka skutočnosti, že okresný súd v trestnom rozkaze obžalovanému pôvodne uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov súd poukázal na ustanovenie § 355 odsek 3 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba podľa odseku 1 v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie; pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnu kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Inak sa trestný rozkaz stane právoplatným a vykonateľným podľa § 356, ale najmä na skutočnosť, že trest uložený obžalovanému trestným rozkazom sa po výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní javí byť ako príliš mierny. Dôvodom pre takýto záver je to, že obrana obžalovaného resp. uvedenie dôvodov, prečo obžalovaný spáchal tento prečin neobstojí, keď nie je logické, aby potom, ako je niekomu odcudzený jeho mobilný telefón takáto osoba situáciu rieši krádežou alkoholu. Takáto obrana obžalovaného neobstojí a vypovedá aj o jeho postoji k spáchaniu prečinu a z tohto dôvodu okresný súd zastáva názor, že obžalovanému je namieste uložiť trest prísnejší.

Zaradenie obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia odôvodnil poukazom na ustanovenie § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona a skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Poukázal na trest, ktorý odsúdený vykonal 03.09. uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/46/2016 zo dňa 22.02.2016.

Záverom sa okresný súd zaoberal aj možnosťou aplikácie ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná poznamenal, že vzhľadom k vykonanému dokazovaniu a to najmä s poukazom na odpis z registra

trestov obžalovaného priestor na takúto úvahu nie je, keď opakovanú a druhovo rovnakú trestnú činnosť obžalovaného nemožno z hľadiska jeho závažnosti posudzovať ako nepatrnú.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, teda ihneď po vyhlásení rozsudku, na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný a to proti všetkým výrokom.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania (č.l. 90 spisu).

Obžalovaný do verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne neodôvodnil podané odvolanie.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal doručenie riadne vykázané, lehotu zachovanú, ako aj v neprítomnosti poškodenej strany.

Prokurátor krajskej prokuratúry prítomný na verejnom zasadnutí narhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok považuje vo všetkých výrokoch za správny a zákonný.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou, alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť, alebo bolo odvolanie podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že za

a/ súd konal a rozhodol v nezákonnom zložení,

b/ obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c/ hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku § 316 odsek 3 Trestného poriadku na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového odvolací súd zistil, že :

? prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave podal dňa 11.05.2017 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na T. J. a to pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona;

? okresný súd vydal dňa 06.09.2017 trestný rozkaz, ktorým uznal T. J. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia;

? v zákonom stanovenej lehote proti tomuto trestnému rozkazu podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odpor;

? vo veci bol určený termín hlavného pojednávania;

? na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne postupom podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. e/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku formu otázok obžalovaný na položené otázky zodpovedal kladne. Prokurátorka navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného;

? okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku s tým, že podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku sa vykoná dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste pre obžalovaného a o náhrade škody;

K výroku o vine :

Podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.02.2012 sp. zn. 2Tdo/5/2011 (zverejnené v zbierka stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. R 36/2012) : výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie ktorý bo vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku alebo podľa § 257 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku a analogicky použitím ustanovenia § 334 odsek 4 Trestného poriadku. Odpoveďou na otázky uvedené v § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku vyjadruje obžalovaný svoju vôľu prijať vinu za skutok spáchaný výrokom obžaloby a zároveň aj jeho právnu kvalifikáciu bez výhrad, rovnako ako pri dohode o vine a treste (§ 333 odsek 3, § 343 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku).

Inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmavanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, preto výrok o vine u obžalovaného odvolací súd neskúmal z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné.

K výroku o treste :

Podľa § 34 ods.1) Trestného zákona : Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.2)Tr.zákona : Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods.3)Trestného zákona : Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods.4)Tr.zákona : Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 212 ods.2, písm.f)Trestného zákona : Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a
f) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 ods.3, písm.b) Trestného zákona : Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Osoba obžalovaného :

- v registri trestov má 5 záznamov
- naposledy sa z výkonu trestu odňatia slobody vrátil dňa 29.10.2017 (premena podmienčného trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn.3T25/2014)
- pred spáchaním trestného činu v predmetnej trestnej veci vykonal trest odňatia slobody dňa 3.9.2016

Krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa nepochybil v postupe konania, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukladanie trestu. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, predchádzajúci spôsob života, jeho povesť, ako aj všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

V dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil na základe akých skutočností dospel k rozsahu príťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností pričom správne v tomto smere aplikoval ako poľahčujúcu okolnosť, ktorá vyplýva z ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal a oľutoval spáchanie trestnej činnosti), pričom príťažujúcu okolnosť zistil podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona teda, že bol už v minulosti súdne trestaný.

Súd I. stupňa teda správne vyhodnotil aj vzájomný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a dôsledne posúdil všetky okolnosti plynúce z ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov. Odvolací súd konštatuje, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy (obžalovaný mal už v minulosti uložením podmienčného trestu preukázať snahu viesť riadny život, túto možnosť však nevyužil a opätovne sa dopúšťal trestnej činnosti) dostatočným postihom, ktorý splní účel trestu požiadavky individuálnej a generálnej prevencie.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zákona : Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Okresný súd nepochybil, keď obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, pretože obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a to vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/46/2012 zo dňa 22.02.2006 kedy trest vykonal 03.09.2016.

Výrokom o náhrade škody sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého rozsudku, krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.